Ч. 281. Второк 2 січня 1906 (20 грудня 1905) Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатанї вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

| | | |
|---|---|---|
| на цїлий рік | К | 4·80 |
| на пів року | „ | 2·40 |
| на чверть року | „ | 1·20 |
| місячно . . . | „ | —·40 |

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

| | | |
|---|---|---|
| на цїлий рік | К | 10·80 |
| на пів року | „ | 5·40 |
| на чверть року | „ | 2·70 |
| місячно . . . | „ | —·90 |

Поодиноке число 6 с.

## Запрошенє до передплати.

Настали так важні часи, що нинї не можна вже обійти ся образованому цїкавому чоловікови без ґазети.

Пригадуємо длятого нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити і не потреба висилки перервати. Рівночасно звертаємо ся і з просьбою до всїх наших читателїв, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять немалу прислугу тїй части нашої суспільности, котрій потреба як найбільше просьвіти і науки.

„Народна Часопись“ буде й на дальше держати ся тої самої проґрами, що доси, буде попри всїлякі вісти полїтичні з краю, монархії і цїлого сьвіта подавати також як найобширнїйший і найвсестороннїйший материял до читаня, потрібний для загального образованя, а крім того буде старати ся поміщати також фахові відомости з господарства рільного і домашнього. На добір що найкрасших повістий будемо, як і доси, класти як найбільшу вагу.

Передплату на „Народну Часопись“ приймають у Львові Аґентия дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. а на провінциї ц. к. Староства. Можна присилати також просто до нашої Адмінїстрациї, але тодї не жадати, щоби висилка ішла через ц к. Староство Хто там хоче відбирати, нехай там передплачує

**Передплата** в Аґентиї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана число 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| на цїлий рік . | . 4 | К | 80 | сот. |
| на пів року . | . 2 | „ | 40 | „ |
| на чверть року . | 1 | „ | 20 | „ |
| місячно . . . | . — | „ | 40 | „ |

Подиноке число 2 сотики.

**З почтовою пересилкою** в Адмінїстрациї „Народ Часописи“ ул. Чарнецкого ч. 12:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| на цїлий рік . | . 10 | К | 80 | сот. |
| на пів року . | . 5 | „ | 40 | „ |
| на чверть року . | 2 | „ | 70 | „ |
| місячно . . . | . — | „ | 90 | „ |

Поодиноке число 6 сотиків.

## Вісти полїтичні.

*Віцепрезидент Кайзер про реформу виборчу і угоду з Угорщиною. — Реформа палати панів. — До ситуациї на Угорщинї. — Події в Росиї.*

Віцепрезидент палати послів, проф. Кайзер, говорив на зборах шлеского союза хлїборобів в Ґуршдорфі про обі великі справи полїтичні: про реформу виборчу і про угоду з Угорщиною та сказав, що треба домагати ся загального, безпосередного і тайного права виборчого, але під услівєм, що при подїлї округів виборчих і установленю числа послів будуть увзглядненї побіч числа населеня також культурні відносини і сила податкова. Така реформа виборча, котра би принесла Нїмцям шкоду на їх становищи, мусить знайти однодушний опір. Неграмотних людий, котрі нездібні до тайного права виборчого, бо не уміють писати, треба виключити, або на якийсь обмежений час можна узглядняти лиш тих, що мали доси право виборче. При подїлї округів виборчих треба міста і села роздїлити, бо инакше найважнїйший стан хлїборобский не одержав би достаточного заступництва. В дальшій бесїдї висказав ся пос. Кайзер против плюрального і пропорціонального права виборчого та й сказав, що й заложенє національ-

---

3)

## Старий Йоцо видить...

(З болгарского — Івана Вазова).

(Конець).

Навіть про сербско-болгарску війну, в котрій одинокий вояк з того села погиб, дійшла сюди лиш слаба вість. Доходили їх лиш неяснї, темні чутки, що десь там далеко, за горами щось діє ся, але що, того нїхто тут не знав. В тяжкій борбі о хлїб насущний не було часу на цікавість і на розворушенє тупих умів тих людий.

І старий Йоцо жив дальше в невіжестві про події сьвіта серед нїчим незаколоченого спокою свого сїльця.

Він попав поволи в цїлковиту байдужність супротив всього, що єго окружало, в добродушне притупленє, яке рівняло ся майже старечому ослабленю ума. Цїлими годинами і днями вистоював в тїни дубів, задуманий, з померклим зором, зверненим без цїли перед себе, прислухуючи ся глухому шумови Іскра.

Видавало ся, немов би вже нїчого нового не мало дійти сюди із вні, аби вирвати єго душу з того повільного і тихого конаня.

* * *

А однако щось такого стало ся.

Розійшла ся вість, що долиною Іскра має бути поведена зелїзниця: інжиніри вже там мірили. Та вість дійшла і до уший старого Йоца і розбила байдужність єго душі як молотом. В глубинї єго памяти обудив ся дрімаючий від давна спомин. Він в молодих лїтах чув раз від одного поважного міщанина у Враци, від богатого Мана, що пашї і високі урядники, як також Франки [1]) говорили, що коли би хотів побудувати зелїзницю в долинї Іскра, то оно коштувало би грубі мілїони; та річ просто неможлива.

— Що? Болгарска зелїзниця?

Він не хотів в то увірити. Зелїзниця? Через ті яруги, через ті стрімкі скали, де кінь не міг найти місця, аби поставити копито, де навіть кози з трудом держали ся на скалах?

— Велике цїсарство не важило ся взяти ся за то, а ми мали би то зробити?

Але чутка уперто держала ся і безнастанно займала уяву старого слїпця, заправляла до роботи єго ум, що супротив всього иншого був цїлковито рівнодушний.

І одного дня сказано єму, що розпочала ся робота при будові зелїзницї через яруги. Селяни наймали ся до роботи і сходили в долину ріки.

Старий дивував ся.

— Мусїли десь найти ся ще ученїйші інжиніри, атже сьвіт великий. Чи і то Французи?

Єму сказали, що то Болгари.

Старий не знав що робити від зачудованя.

— Що? Наші? Болгарскі інжиніри? Де пашї і ученї Франки говорили, що то неможливе? То ми маємо ще ученїйших людий?... А мілїони, ті безчисленні мілїони, про які говорив Мано?...

— І мілїони маємо! Хто має бороду, має і гребень!

Душу старого Йоца наповнило одушевленє. Войско і пашї і канони і князь і ученї люди і мілїони і чудеса над чудесами!

Тепер представляло для него „болгарске“ щось великого, сильного, непонятного. Єго бідний розум не міг ніяк зрозуміти всю ту велич. Доси були для него ознакою „болгарского“, лиш вилоги начальника і шабля вояка, яких він дотикав ся своїми руками і поцїлував їх; але тепер придавило оно єго своєю силою і наповнило єго душу гордостию: болгарскі руки розбивали гори, болгарский дух видумував дїла, що кождий мусїв чудувати ся і любувати ся?

Де був тепер богатий Мано, що би він на те сказав?

Коли почув перші удари джаґанів о скали, коли відломки їх розсаджувані динамітом з гуркотом падали у пропасть, обтирав він собі рукавом очи, бо они наповнили ся сльозами.

* * *

Від того часу єго улюбленим місцем була скала, віддалена яких пятьдесят кроків від єго загороди, що висіла над глубоким яром,

---

[1]) Так називають на Веходї всїх Европейцїв.

ного катастру виборчого було би під многими взглядами небезпечне.

Навязуючи до своєї бесіди про реформу виборчу і ситуацию на Угорщині, сказав пос. Кайзер, що скоре впорядкованє відносин може наступити лиш через самостійне становище Австриї супротив Угорщини при рівночаснім установленю німецкої мови державної в Австриї. Хоч і як треба би бажати, щоби рада державна відновила ся через якусь реформу виборчу, то не можна задля тої справи відвертати уваги від так конче потрібного занятя становища супротив Угорщини. Коли має ся відповісти так многим і оправданим бажаням та жалобам, то мусить Австрия постарати ся о богатші средства через догіднійшу квоту, через кориснійше та економічно независиме відношенє до Угорщини та через митовий розділ. Через забезпеченє державної мови треба довести до одностайнійшої і ліпшої адміністрациї.

„Now. Reforma“ одержала, як каже, від особи познакомленої добре з реформовими плянами правительства слідуючу інформацию: Реформа палати панів має основувати ся на тім, що на будуче якесь число членів палати панів має бути також вибиране. Властителї більших посілостий і палати торговельні мають уконституовати ся яко окремі тїла виборчі. Крім того має палата панів бути скріплена вірільними голосами, а іменно мають такі голоси одержати всї маршалки краєві і їх заступники. Правительство має також в пляні покликати до палати панів яко вірілїстів також і бурмістрів тих міст, в котрих знаходять ся цісарскі резиденциї. Дідичні і дожизненно іменовані члени позістануть і на дальше в палаті панів а так само буде і дальше задержане право Корони що до іменованя нових членів палати. Через то скріпленє палати панів перенесе ся точка ваготи на будуче в неодних законодайних справах до сеї палати.

В Будапешті розійшла ся чутка, що Корона наміряє вже з початком січня розпочати переговори в офіциальній формі. Кажуть навіть напевно, що тоті переговори увінчають ся як найліпшим успіхом і що кабінет бар. Феєрваріго найдальше в другій половині лютого подасть ся до димісиї, щоби зробити місце коаліційному міністерству. З другої сторони доносять віденьскі ґазети, що Цїсар мав сказати перед кількома днями: „Того зовсїм не буде, щоби я зробив хоч би й найменшу уступку“. То однакож треба зазначити, що зі сторони коаліциї повіяло вже духом згоди. Кошут помістив в пятницю в „Magyar Orszag“ статю, в котрій обговорює факт, що богато запасових резервістів зголосило ся добровільно до служби, та каже, що тота проява відповідає загальній надії, що Корона і нарід небавком помирять ся. Однакож факт, що край хотїв би вже раз побачити конець спору, не треба уважати за знак безсильности. Мадяри відчувають лиш, що нарід мусить жити в добрім порозумінію зі своїм королем, до чого они завсїгди показували та й тепер показують добру волю. Мимо недобрих дорадників Корони, котрі старали ся довести до роздору межи Монархом а народом, задержала верх розвага, що нарід мусить зі своїм королем і з династиєю жити й гинути. Мадярский нарід судить тверезо а при тім й отверто і длятого він готов заключити честний мир.

Але поки-що мадярска опозиция робить в дуже ориґінальний спосіб опозицию. В Ужгороді (Унґварі) відбувала ся дня 29 грудня інсталяция старшого жупана Берната. На улицях міста був вже від досьвіта великий рух. Коли старший жупан під ескортою двох шкадрон гузарів і численної жандармериї їхав до комітатового дому, великі товпи народу на улицях ганьбили єго. По переду товпи несено чорну хоругов, а за нею їхав віз лупія запряженнй ослом, а на возї була домовина з написею: „Тут спочиває зрадник вітчини Зиґмунт Бернат“. Коли старший жупан їхав попри церков, задзвонено там дзвінком, котрим дзвонять, коли іде похорон. Перед комітатовим домом повитано жупана знову ганьблячими словами та обкидано грудками снїгу. В тій демонстрациї брали участь навіть многі дами. В сали засїдань не було анї одного члена комітатового збору, а при складаню присяги був лиш секретар старшого жупана, Войнарович. Старший жупан іменував єго зараз старшим секретарем. Тимчасом порізано на конях упряж при возї, котрим старший жупан був приїхав, і треба було довшого часу, заким він міг знову поїхати до дому. На засїданю видїлу комітатового ухвалено опісля, що інсталяция старшого жупана єсть неважна та висказано подяку урядникам за їх патріотичне поступованє.

Рух революцийний в Москві все ще не здушено, і борба межи революціонерами а войском веде ся дальше, але нема й сумнїву, що надходить вже конець революциї. Революціоністи опираючись майже виключно на робітниках і на засадах теоретичного социялізму, не знайшли нїгде опори навіть в кругах социялїстичних, бо „Союз Союзів“ оголосив, що обстає за страйком, але противний збройній революциї. Але остаточно як би й не було, то треба признати, що революция в Москві була таки сильно зорґанізована а революціонери ставлять вже дуже довго завзятий опір. Характеристичне єсть то, що мужчинам помагали женщини, жінки, доньки а навіть дїти робітників, підрізували стовпи телеґрафічні, зносили дерево на барикади, а навіть стріляли. Москва по кількох днях тої революциї виглядає страшно, кажуть, що далеко страшнійше, як Мукден по японьскій бомбардациї. До давних вістий наспіли слідуючі: Дім Купшиньского на передмістю Пресная, де сховало ся було богато революціоністів, здобуто приступом. Відтак розпочали страшну канонаду на фабрику Шмідта, де знаходила ся головна кватира робітників. Богато революціонерів згинуло в поломіни. Знищено також богато домів приватних, в котрих поховали ся були революціонери. Фабрику Прохорова, де знаходить ся 10.000 робітників, окружила піхота, кавалерия і артилерия. Великий 5-поверховний дім Курнова острілювано вчера з пушок. В Новій Деревні старали ся самі властителї домів розігнати робітників, що сховали ся були до якогось шинку і звідтам стріляли. Шинок замкнено і підпалено зі всїх боків. Що стало ся дальше, доси не звістно. Часть міста, звану Пресная, окружило войско онogди з 3 сторін а артилерия розпочала огонь, котрий тревав через цїлий день. Деякі доми займили ся від вистрілів і згорiли до тла.

---

що тепер лунав відгомоном пильної роботи. Від рана до вечера стояв він там на скалї і прислухував ся гаморови і стукотови, гуркотови возів, безнастанному рухови при праци над великаньским ділом.

Зелїзниця була готова і робота скінчила ся. Старий Йоцо слухав тремтячи перших голосів машинової свиставки коліс на шинах.

„Болгарска зелїзниця“ гуділа і свистала! Він почув в собі нове, сьвіже житє.

Ходив правильно на скалу, скоро наближала ся година поїзду, аби чути свист, видіти болгарску зелїзницю, як она мчала крізь яр.

Зелїзниця лучила ся в єго думках з понятєм свобідної Болгариї. Своїм свистом оповідала она єму виразно о новім, „болгарскім“ часї. Як від давна в селї нїчого не нагадувало на те, лише свист говорив єму о тім. І коли той свист наближав ся, то він всьо покидав і спішив з своєю палицею на скалу, аби видїти...

Подорожні, що стояли коло вікон ваґонів, аби приглядати ся живописному краєвидови, бачили на своє зачудованє на вершку противлежної скали чоловіка, що поздоровляв їх, вимахуючи шапкою. То був старий Йоцо, він витав в той спосіб нову Болгарию.

Єго односільчани привикли були бачити єго кождого дня на скалї і говорили усьміхаючи ся:

— Старий Йоцо видить...

Той чоловік, замерлий для житя і для сьвіта, віджevив на ново, коли загудів поїзд і рішив ся на ту хвилю з дитинною радостию; бо лиш то представляло ще для него свобідну Болгарию. В своїм житю не бачив він нїколи зелїзниці, в єго уяві представлялась она єму як який крилатий змий, що вибух полуминію з пащеки, ревів і гнав з незвичайною силою і скоростию помежи гори, оповіщуючи силу і славу і поступ свобідної Болгариї.

Єго слїпота і простота душі охоронили єго душу мов яка запора перед розчарованями, яких ми видячі мусимо зазнавати.

Щасливий слїпий старець!

Часто питав який новий кондуктор, здивований, що бачить все о тій самій порі якогось старого чоловіка на скалї, котрий махає шапкою на стрічу надходячому поїздови, на найблизшій стациї селян, які всїдали до третної кляси:

— Що то за чоловік, що все махає шапкою зі скали? Чи то може божевільний?

А селяни відповідали, немов би то само собою розуміло ся:

— Нї, то старий Йоцо видить...

* * *

Одного вечера Йоцо не вернув домів. Рано пійшов єго син зараз на скалу, бо гадав, що може він упав в пропасть.

Але він найшов єго там мертвого, з шапкою в руках.

Старий Йоцо помер, витаючи нову Болгарию...

---

# Новинки.

Львів, дня 1-го січня 1906.

**— Зміни в австрийскій армиї.** Як доносить Zeit, з днем 1 січня войскові власти заводять у всїх корпусових полках артилериї при всїх чотирох батериях гавбіци. Доси лише по дві батериї з кождого полку були заосмотрені в гавбіци, від тепер всї 14-корпусові полки артилериї будуть перемінені на полки гавбіцові.

**— Рона на паливо.** Львівский маґістрат ухвалив почавши від 1 липня 1906 уживати нафтової ропи до опалюваня кітлів в міскій різници. Кошти в порівнаню до коштів вугля будуть о одну четвертину менші.

**— Галицкі конї в Африцї.** Торговцї коний з Прус закуповують в Галичинї від селян 6-лїтні конї 14 міри, призначені для пруских войск в Африцї. Платять по 400—600 корон за коня, котрого цїна виносить звичайно 200 до 300 кор. Закуплених коний зібрано в Осьвінцимі около 150. Дальші транспорти в дорозї.

**— Знов подорожіли друк і папір друкарский.** Як оголошують львівскі властителї друкарень, уложив союз австрийских властителїв друкарень у Віднi новий цїнник для складачів і машинїстів, котрий зачне обовязувати в цїлій дер

жаві від 1 н. ст. січня 1906 р. Той цінник буде висший о 10—12 процент від дотеперішних плат. Рівночасно фабриканти паперу заповіли, що від 1 січня 1906 р. піднесуть ціну всїх родів паперу, бо, як кажуть, ціна сирих материялів на папір разураз зростає.

— **Побитє.** Вчера завізвано поготовлю ратункову на Богданівку за городецкою рогачкою, де лежала на снїгу без памяти зарібниця Катерина Найбурова. Показало ся, що она мала так провалену голову, що аж кість пукла і єї відвезено до шпиталю. Що стало ся з Найбуровою, не знати; виcлїджено лиш, що она перед своєю пригодою завела була сварку зі своїм співльокатором Теодором Зеленюком. Найбурова підпивши собі зачала з ним сварку, а відтак взяла ся єго бити кулаками і зелїзною лопаткою. Єсть підозріне, що Зеленюк хотївши пімститись, провалив Найбуровій так тяжко голову; єго арештовано і відставлено до карного суду.

— **4% чесних людий.** Звістний американьский мілїярдер Морґан заложив ся недавно з одним зі своїх приятелїв, що в Новім Йорку нема навіть 5% чесних людий. Аби то доказати, Морґан купив 100 малих портмонеток, вложив до кождої по 5 долярів і адресу особи, до котрої нїби мала належати портмонетка. Ті калитки з грішми умисно губив Морґан в театрах, товариствах, на зелїзници і т. д. З числа 100 калитов ледве 4 звернено під вказаною адресою, прочі пропали, але Морґан виграв заклад.

— **Час середно-европейский у Львові.** З нинїшним днем маємо вже у Львові час середно-европейский а внаслїдок того змінило ся дещо і в житю львівским. Наука шкільна і служба урядова в деяких урядах, банках і т. п. институциях пересунула ся о 36 мінут. Години урядові змінені з нинїшним днем у всїх львівских судах; заведено одноразове урядованє в будні дні від 8 год. рано до 3 по полудни, в недїлї від 9 до 12 а в сьвята від 9 до 1 по полудни. Каса ощадности у Львові установила для публики слїдуючі години: для вкладок і зворотів від 8 год. рано до 1 по полудни, в иньших відділах від пів до 9 до 1. Банк гіпотечний завів у себе урядованє після середно-европейского часу. На трамваю електричнім не змінить ся внаслїдок переміни часу нїчого; вози будуть як і доси виїзджати о 6 год. 30 мін. а в ночи від віденьской кавaрнї до кінцевої стациї о 11 год. До ранного поїзду черновецкого будуть що день виїзджати два вози о 5 год. 50 мін. а до поїзду тернопільского о 6 год. рано.

— **Поворот японьских бранцїв.** Frankfurter Ztg. описує сцену пересїданя із зелїзничих поїздів на кораблї в Гамбурзї японьских бранцїв, що вертали з росийскої неволї. Майже годину перед приходом першого поїзду тиснули ся товпи цїкавих. Доступ до кораблїв був дозволений лише за білєтами. Кілька визначних личностий з нїмецкої армії, богато дам з висшого товариства, японьскі урядники, лїкарі, офіцири, женщини призначені до догляду хорих, фотоґрафи з апаратами, відділ войскової шпитальної служби та вояки приналежні до корабельної служби, дожидали на бульварі і на покладї анґлійского парохода, в котрого долїшній части уряджено лязарет. Приготовлено також значні припаси теплих страв, скріпляючих вин і т. п. Около 3 год. (було то 15 грудня) над'їхав перший, недоглядно довгий поїзд. Зібрана товпа цїкавих повитала Японцїв, повіваючи хустками та окликами в їх честь. Але скоро гамір утих, коли поза вікнами ваґонів показали ся блїді, нужденні лиця тяжко недужих людий. Бульвар виповнив ся малими японьскими вояками, що ворушили ся швидко в товпі. Присутні женщини війшли до ваґонів і почали роздїляти між раненгх страви та напитки, підчас коли лекше ранені і реконвалесценти явили ся на бульварі. Шпитальна служба і сильнїйші вояки помагали слабшим товаришам при виходженю, а відтак всї уставляли ся в ряди здовж поїзду. Кождий вояк нїс свої клунки. Ішли переважно на кулях. Підчас коли той довгий ряд кулїючих виходив поволи на корабель, заняла ся шпитальна служба тяжко раненими, що лежали на ліжках, понакривані старанно фланелевими ковдрами. Деякі лиця перенoшених робили враженє веселости і вдоволеня. Однак переважно споглядали з під накривал остовпілі, болем притемнені очи недужих з восковими, майже трупячими лицями. На однім з ліжок лежав вояк, котрому ґранат урвав обі ноги; тому на іронію виходила бюрократична печаливість, після приписів котрої і на тім ліжку не бракло пари войскових чобіт. В самих корабельних каютах розміщено з трудом недужих. Холодний, проймаючий дощ почав падати, коли ще богато ранених находило ся на бульварі. — У всїх присутних та цїла сумна сцена полишила незатерте враженє нужди і нещастя.

— **Крадїжи** в фабриці тютюну в Винниках. Слїдство в тій справі доси ще не скінчило ся. Як показує ся, крадїжи дїяли ся від довшого часу в той спосіб, що кождого дня брано з фабрики по 5 клґр. тютюну з відповідним числом туток і переношено до Львова. Робітників і робітниць при виході з фабрики не ревідовано щоденно в той спосіб, аби можна було не допустити до крадїжи, бо всїх робітників є 1400 і точне обшукуванє їх забирало би много часу. Колиж ревізия стала строгійшою з початком грудня, сейчас спіймано одного робітника, котрий виносив 2 клґр. тютюну, за що дістав 4 днї арешту і грошеву кару. У 23-лїтного ремісника Фішера найдено мішок з 5 клґр. тютюну і кілька тисяч туток. Єго відставлено до слїдчої вязниці у Львові, а разом з ним двох єго спільників. Слїдчий судия Франке поручив арештувати двох веркмайстрів фабрики тютюну.

## Телеграми.

**Букарешт** 1 сїчня. Урядова ґазета оголосила увільненє ґр. Сапарія на власну просьбу з уряду ґубернатора в Рєці.

**Мадрид** 1 сїчня. Вернув тут король Альфонз. Кортези ухвалили буджет, а відтак відрочили ся.

**Тулюза** 1 сїчня. Радикальний социялїст Фуде вибраний послом.

**Петербург** 1 сїчня. Вчера наспіла приватна вість з Риґи о страшній бійцї на улицях міста з революционерами, котра, як кажуть, здобули більшу часть міста, будинок ради громадскої, кілька правительственних будинків і дворець зелїзницї. Телеґраф знищений.

**Петербург** 1 сїчня. Петербурска аґентия телеґрафічна одержала з Москви слїдуючу вість: Артилерия острілювала вчера від 4 год. до 10 год. рано часть міста Пресcная і фабрику прохорівску. — Дня 15 с. м. відбуде ся в Москві конґрес староварів.

**Петербург** 1 сїчня. Розрухи у фабриках Сормівских, де революціонери мали до розпорядимости артилєрию, здушено. Число убитих і ранених робітників єсть велике. Також і в Нижнім Новгородї прийшло до кровавої борби. Поліция арештувала богато людий. Міста стережуть узброєні жителї.

**Петербург** 1 сїчня. Арештованя членів скрайних партий відбувають ся дальше. В ночи з 30 грудня арештовано 11 социяльних революціонїстів. Вчера арештовано 122 осіб. Підчас ревізиї в домі, належачім до вірменьскої капітули, найдено револьвери і бомби.

**Севастополь** 1 сїчня. Прибувші тут з Мелїтополя подорожні доносять, що робітники під проводом якогось інжинера опанували зелїзницю і задержали наспівші з півночи поїзди. Від подорожних, котрі хотїли дальше їхати, брали робітники окрему оплату і виставляли на то поквітованє комітету робітничого.

## Рух поїздів

**важний від дня 1-го мая 1905.**

| посп. | особ. | Приходять до Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·00 | З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пере... |
| | 6·10 | „ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломи... |
| | 7·00 | „ Підволочиск, Бродів (на Підзамче) |
| | 7·20 | „ Підволочиск, Бродів (на гол. двор...) |
| | 7·29 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·50 | „ Рави рускої, Сокаля |
| | 8 05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 8·15 | „ Самбора, Сянока, Хирова |
| | 8·18 | „ Яворова |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева, Хирова |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.) |
| | 10·05 | „ Коломиї, Жидачева, Потутор |
| | 10·35 | „ Ряшева, Ярослава, Любачева |
| | 11·45 | „ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава |
| | 11·55 | „ Підволочиск, Гусятина, Копичинець |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.) |
| 1·40 | | „ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщ... |
| | 1·50 | „ Самбора. Сянока, Стрілок |
| 2·15 | | „ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.) |
| 2·30 | | „ Підволочиск, Бродів, Грималова (...) |
| | 3·45 | „ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{...}$ ...) |
| | 4·32 | „ Яворова |
| | 5·00 | „ Белзця, Сокаля, Рави рускої |
| | 5·15 | „ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.) |
| | 5·25 | „ Кракова, Відня, Хирова |
| | 5·45 | „ Іцкан, Жидачева, Калуша |
| | | **в ночи** |
| | 9·10 | З Іцкан, Потутор, Чорткова |
| | 9·20 | „ Самбора, Хирова, Ясла |
| | 9·50 | „ Кракова, Відня, Сянока, Хирова |
| | 10·20 | „ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче) |
| | 10·20 | „ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець) |
| | 10·50 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| 12·20 | | „ Іцкан, Жидачева, Залїщик |
| 2·31 | | „ Кракова, Ясла, Хирова |

| посп. | особ. | Відходять зі Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·15 | До Іцкан, Потутор, Чорткова |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина |
| | 6·43 | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.) |
| | 6·55 | „ Яворова |
| | 7·30 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| 8·25 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 8·35 | „ Кракова, Сянока, Відня |
| | 9 00 | „ Самбора, Стрілок, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Калуша, Делятина |
| | 9·23 | „ Підволочиск, Бродів (з Підзамча) |
| | 10·55 | „ Підволочиск, Бродів, Грималова |
| | 11·10 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 11·15 | „ Підволочиск, Бродів (з Підзамча) |
| | 2·55 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| | 4·10 | „ Ряшева, Любачева, Хирова |
| | 4·15 | „ Кракова, Відня, Сянока |
| | 4·20 | „ Самбора, Хирова, Сянока |
| | 5·50 | „ Коломиї, Жидачева, Керешмезе |
| | 5·58 | „ Яворова |
| | | **в ночи** |
| | 6 25 | До Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| | 6·35 | „ Кракова, Відня, Хирова |
| | 7·30 | „ Рави рускої |
| | 9·00 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 10·05 | „ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова |
| | 10·40 | „ Іцкан, Чорткова, Залїщик |
| | 10·55 | „ Самбора, Хирова, Сянока |
| | 11·00 | „ Кракова, Відня |
| | 11·05 | „ Підволочиск, Грималова, Скали |
| | 11·10 | „ Стрия, Дрогобича, Борислава |
| 12·45 | | „ Кракова, Відня |
| 2·00 | | „ Підволочиск, Залїщик, Гусятина |
| 2·40 | | „ Іцкан, Потутор, Скали |
| 2·50 | | „ Кракова, Відня, Хирова |
| 2·51 | | „ Іцкан, Калуша |

**Замітка.** Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).